

אורן אלש

מסילות למקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

๖๙ פר' בלק - פהה | נמיין ๙

הגאון רבי בצלאל נהרי שליט"א

חבר בד"ץ 'חושן משפט' אלעד

ותלמידיו המובהק של הגאון הגדול ר' יעקב אדלשטיין זצ"ל רבה של רמת השרון'

בין המצרים-בניין הדעת

ולכן יעקב אבינו שהוא היה בחינת תורה שבכתבת
אהב את רחל שהיה בח' תורה שבע"פ עיי'יש.
אבל הקב"ה גלגל שיבין שהוא איןנו, דהינו, שגם
לזכות לבחינת תורה חיבים להקדים את העבודה
של תפילה שהוא בח' לאה, ווז"פ שדרך לו' (שהוא
בחינת להאה) נכנסן לבת אל' בח' רחל שבחלקה
(בנימין) נבנה בית המקדש, עיי'יש בדברי רביז'ל
ותבין.

דברים האלו מקבלים משמעותם ממשמעות יתר דיקא

**דברים האלו מקבלים משמעות יתר דיקא בתקופתינו שהוחשיך יכפה
ארץ ומיש"ב בפסוק 'אונכי אסתיר אסתיר' נאמר על הדור דעקבתא
משיחא, והחולשות הדעת והייאוש תוקף את כוונת בח' המתירה
בתוך רסתורה, וכאנ בא רביז'ל להאריך לנו שהעיקר הוא בחינת להאה
להאריך את רהתקודדות' שהוא מעלה עליונה ונдолה מן הכל**

בתקופתינו שהוחשיך יכפה ארץ ומיש"ב בפסוק
'אונכי אסתיר אסתיר' (דברים ל"א) נאמר על
הדור דעקבתא דמשיחא (ועיין בארכיות תורה
נ"ו סע' ג') והחולשות הדעת והייאוש תוקף את
כלונו בח' הסתרה בתוך הסתרה, וכאנ בא רביז'ל
להאריך לנו שהעיקר הוא בחינת להאה, להאריך את
ההתקודדות' שהוא מעלה עליונה ונдолה מן
הכול (תורה כ"ה תנינא) ובפרט אמרת תיקון
החותם ובעיקר בימי בין המצרים שנגגו גם בחזות
היום לישב ולהתאבל על חורבן בהם'ק חרובן
הදעת דקדושה ועי'ז' נזכה כולל לראות בבניינה
שהוא בח' בית המקדש השלישי שהוא בח'
החדש העולם שלעתיד בבח' ותחדש פניו אדמה,
אמן ואמן.

יש להאריך בזה והשתדלנו להביא הדברים בקיצור ולובד
ולמעשרה, ואלו העוסקים בתורת הוו וזרום הראביה בעניינים אלו
יעיינו בספר הנפלא' עי'ת' עיל תורה פ"ה בסוף שמתהער עיי' יש
נפש הרה"ח ר' חיים מנחים קרמר שליט"א

מי שרצו לטעום טעם אוור הגנוו (שהמשיך
רביז'ל בתורתו הקדושה) ייבנה בהתקודדות

ועוד צורוני מימי בחרותיו יותר מאربعים שנה
היו מתאפסים זקנינו אנ"ש כל ליל שיישי בקר' דוד
המלך' ומה נאה היה המראה לראות את החבורה
הקדושה בעריכת תיקון חוץ בזכה חיות נפלה
שאין לשער, מי יתנני ימים מקדם..

והנה רביז'ל מזכיר שם בתורה שענין בח'
לאה' שירק לענין
'האבלות' הנוגת
בכ"אימי המצרים
ונראה לבאר זהה
מעט DIDOU מש"כ
רש"י על פסוק
יעני' לאה' רוכות'
שהיתה סבורה
עלמות בגורלו
של עשו וענינה
היו רכות בغال
הدمات הרבות

שפכה כדי להינצל מהגורל המר של נישואין עם
下さい השוע, ובסוף אכן זכתה להינשא עם יעקב
אבינו, ובוודאי שאין אנו יכולים לתאר לעצמינו
כל גדול ההסתור פנים שהיה להאה קודם לכן
עד שזכה לאמת מאפילה לאורה, וחכחה שעלה
בחולקה שזכה להבא ו' שבטים שמתוכם יצאו
ऋת מלוכה (יהודיה), כתר תורה (לו), וכתר
כהונה.

וזהו לימוד נורא למה האדם יכול זכות בתוך
תוקף ההסתור אם יחזק עצמו ויאמץ לעצמו את
העובדת של תפילה שלמדה אותה!
ויש להויסיך זהה את דברי מוהר"ן הנפלאים
(בhalb' ראש חדש הלכה ה') שבתחלת נעלים
מייעקב מעלהה של להאה' ואדרבה לא היה חפץ
אלא ברחל שהוא עיקר 'עקרת הבית' שהוא
מרמזות לתורה שבע"פ (עיין ליקומ' תורה י"ב)

אמרו צדיקים, כי בחודש 'תשרי' עתיד להאיר
עלינו אור גдол' במשך כ"א ימים ר'ה יוה"כ סוכות
שמני עצרת. שהם ימים גdots קרבת אלוקים
וישורש' כולם הוא בתוך החושך השורה בכ"א ימי^ב
בין המצרים וכמו שmoboa בספר 'ר' ישראלי' בשם
ר' שלום מפרוביטש שamar' שמהימים האלה
(ימי בין המצרים) יכול האדם לדעת איך יראו
נראים הימים טובים' שיהיו, כי מהחושך יכולם
לראות את האור' כי השמחה והתעונג על קירבת
אלוקים, ודבקות הבורא יכולם למלא את הלב
רק לאחר שההורגש קודם לנח חסרון גדול, ורק
מתוך החיסרין מרגשת המעלת, כי יתרון האור
מהחושך.

בדברים האלו מוצאים אנו בדברי רביז'ל בתורה
פ"ה תנינא (ומאוד מומלץ ללימוד תורה זו בשילוב
ליקוטי הלוות הלוות ביצים ה' ה', שמשמעותם
שאבנו רוב אמרינו עיי'ש ותראה נפלאות)
שמבאר שענין "האבלות" שעוסקים זהה ביחס
בשלשת השבעות כ"א ימים הם הדרך להיכנס
לבית המקדש' וכמו שאמרו חז"ל (תענית ל' ע"ב)
'כל המתאבל על ירושלים זוכה לראות בשמחתה'
ומබאר רבי'ק שענין 'בית המקדש זה הוא בח'
'בניין הדעת'. והדעת' הזאת זוכה לקבל במשך
כ"א ימים מר'ה עד שמיini עצרת CIDOU.

וכדי להביא דברה'ק בתורה ק"א תנינא ז"ל
'אמר שע' אמרת תיקון חוץ יכולם לפרש
שיחתו את כל אשר עם לבבו כמו ע"י התקודדות,
כי מסתמא אין אומרים תיקון חוץ על העבר,
ועיקר אמרת החוץ הוא על מה שנעשה עכשו
עם האדם, וכשיאמר חוץ בבח' הזאת יכולין
למצוא כל אשר עם לבבו בתוך אמרת החוץ'
(וידעו ומפורסם עבדות אנ"ש עובדי ה' המופלגים
בעבודה זו של אמרת החוץ, וכפי שזכהו לשימוש
בשיעוריו הנפלאים של הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר
ז' שהה מעורר אותנו לא הרף בעניין זה שמי^ב
שרווחה לטעום מדעת רביז'ל הכלול תלוי בעבודה
קדושה זו, וכמו שאמרו אנ"ש על תורה ט"ו ח"א

נכח פני ר'

מרגיש אוטום לחלווטין, עצם זה שאנו 'מחיה' עם ה'זה דבר' שגב מאוד', לאט את התהלה כיior להיפתח ולדברו, וההרגשה שה' נמצא לידי הילכה והתזקה, זה משפיע לי על כל היום, על הלימוד' על 'התפילה' ואפי' יש דברים שאני מרגיש שלא נעים לעשוות או לדבר אותם, כי התהווה שה' קרוב אליו הרבה יותר חזקה מההשהה ליפני שהתחלה להתבוזד'. חיים הקשיב לשימי בהחפיגות עצומה... כשהוא נתן לו את הספר' הוא לא תאר לעצמו עד כמה شيء יקרה את העניין ברכינו....

๖๖๖

שימי לא נתן לו לחשוב יותר מדי' והמשיך בתהלהות, "אבל זה עוד לא הכל... עד עכשוו מאוד רציתי לשטרך אוטך במה שקרה איתי אבל עדין

רק התעכימה למול הדברים שהיו נראים לו גבוים ומופשטים ממנהו למורי, אולי זה באמת יכול להיות פרtron לבעה של??????...

"תגיד? יש מצב שאתה משאל לי את הספר הזה לכמה ימים?"

"כן! בשמחה! יש לי עוד אחד כזה בחדר ב'מהדרת כס'...". קולות האמן יהא שם ר' זכריו להם שכבר הגיע זמן 'מעריב' והם הזדרזו לבית המדרש להספק עוד 'אמן' מוקדי ש לפנוי 'ברכו'....

๖๖๖

השבה הייתה אחת עשרה ואربعים... ס'ג הסתיים לפני למלعلا מהחיצית השעה, והפנימה שעדי זמן קצר היה שקטה ושותפה, החלה שוקקת חיים מלאה

היה זה בשעתה בין השימוש, השימוש שקעה לאיטה תוך כדי שהיא צובעת את השמים בגון אדמדם. ספסלי בית המדרש היו מלאים למחצה בבחורים עטויי חליפה ומגבעת הוגם בדקות ב'ספר ראה', מנסים לטלש את החומר ולעקור עוד מידה רעה מהשורש. גם באוצר הספרים' הראה 'סדר מוסר' את אותן, ליד השולחנות העמוסים בספרים ישבו בחורים 'בעל מחשבה', והגו 'מאמר מעמיקים' כל אחד לפום חורפה דיליה. מי בספר 'על שור', מי 'בשפת חיים',ומי'במאמר עמוק' של מרך' המשגיח' הגה' צ'רא' דסלר זוק'ל...

גמ' חיים יש שב שם 'באוצר הספרים', כשהוא שקווע

בספר 'השתפות הנפש', ספר שבו ליקט הגה' ר' אלטער' מטעלפלק' מאמראים רבים מ'ז'ל' ו'מוסרי מורה'... ותלמידיו, במלעת' שפיקת הלב' והדיבור עם' 'בפשיות', כמו שמדריכים עם' חבר טוב ואוהב'...

๖๖๖

עשר דקות לפני מערב נכנס شيء מזעך שליש'י 'לאוצר הספרים', הוא אוחז את הכבע ביד והחליפה היתה שמוטה לו על הכתפיים, אחריו שהוא העיף מבט חוטף בהיכל' בית המדרש', דבר שגרם לו להרגיש אי נוחות, הוא החליט לנסות את מזלו באוצר הספרים...

תוך כדי שהוא משוטט בין השולחנות, עינוי נתקלו בספר שהיה פתוח לפני חיים, והוא שאל בסקרנות: "ה'... חיים מה זה הספר' הזה שאתה לומד שם?????"

"הספר' הזה... זהו 'ספר' שמדובר איך אפשר להתקדם בחיים בכל התחומיים, בתורה, בתפילה, ביראת שמים, בחברה, ובכל דבר שיכל להיות טוב יותר..."

שימי שלא היה תמים במילוי, ניסה מיד לתפוס את העוקץ. "אהה... אני מבין... בטח אתה מתכוון שהספר הזה מלמד עלויות כל מיני דברים מוזרים... כמו 'לצעק בעירות', או 'לשוטט בקרים צדיקים' יומם וליל'!"

"לא! ממש לא!" ענה חיים בנחרצות, "הספר' הזה מדובר על דבר מאד פשוט שאפשר לעשותו אותו בכל מקום ובכל זמן, וזה משנה לגמרי את כל החיים ונונות חיות עצומה בעבודת ה'"

"נו... אז מה הספר הזה מציע?????" הוא שאל בחוסר סבלנות. "פשוט מאד! לקבוע 'זמן' בכל יום שבו תושוח עם ה' כמו שמדריכים עם 'חבר טוב', על כל מה שחשך לך ואתה רוצה להתקדם בו, באיזה דברים קשה לך, וכמה אתה מתאמץ ורוצה להיות יותר טוב ולהשתנות, והדברו הזה עם ה' מרים את הנפש מאוד עד שבעה' תגיע לשלים הכי גדול להיות מבחן הכלים שה' נתן לך..."

הדברים שייצאו מלב טהור' בפשכות, עשו רושם על שימי, והוא חשב לעצמו הרי גם מכenze האחרון הוא מרגיש שמשהו חסר, משחו שהוא לא יכול להגדר במיללים. בשבועות האחرونים הוא חשב שישדר מוסר'יפות את הבעה, אבל הרגשת החסר

הספר' הזה מדבר על דבר מאד פשוט שאפשר לעשותו אותו בכל מקום ובכל זמן, וזה משנה לגמרי את כל החיים ונונות חיות עצומה בעבודת ר'

מבחרים שעבד עליהם עוד יום מלא ונדוש בעמל וב��פקם'. יוסי מועד' אח' החזק את המסדרונות עד שהוא הגיע לחדר של אח שלו - שימי, בכנסה לחדר עמידה קבועה בחורים מ'ז'ען שליש'י' משוחחים בקולניות. "הי... ריאתם אולי את אח של?????" הוא קרא לעברם במבט שואל, אליו משך בכתפי: "את האמת אני לא יודע... בדרך כלל הוא היה נמצוא בזמן הזה, מעוניין איפה הוא יכול להיות..."

๖๖๖

חיים חלץ את התפילין באוצר הספרים', הוא סגר את המש'ב' הכהול של 'דרשו' ועמד לצאת החוצה כשפתח עיל הפלפה מהשבה במוחו, "מעוניין מה עם شيء?". מאוז אותו מפגש 'סדר מוסר' לא יצא להם לשוחח שיחה של ממש...

"חיים מה קורה?" המוחשה שלו נקטעה באחת כשלמולו ניצב שימי בכבודו ובעצומו, "הרבה זמן לא דיברנו...奴? מה יש לך לספר לי?"

"אווהה... יש לי הרבה דברים לספר לך", הוא השיב בעיניהם ברוקות ובפנימים צוחלות משמה, "זה ממש לא יאומן, אתה לא מאמין איך כל החיים של השתו, את האמת שบทחלה זה היה לי מאוד קשה, היה נראה לי מוזר לדבר עם מישחו שלא ראה שהוא עונה לך וכאי לו אתה מדבר לאoir, ועוד לדבר שיחה של ממש... לספר, ולשפוך את הלב, אבל ב"ה' היתי עקשן' והספר הנפלא' שנחתה לי ממש חזק אות' להתميد בזה בכל מצג, גם אם אין לי שום דברום ואני

๖๖๖

חיים עמד נפעם... "תשמע شيء! אני מאוד מKENא בך, העקשות וההתמדה שלך בדרכ הפלאה הזאת הביאה אותך לקרבת ה' עצומה וזכית להרגשה הנפלאה של 'שפכי' כמוים בך' נוכח פני ה'"

שאלה:

שלום וכרכה,

הדברים ידועים שבברסלב יש חשיבות מיוחדת לעניין ההתבזבזות. עד כדי כך שרבינו התבטה
שבלי התבזבזות אי אפשר להיות איש כשר.

רציתי להבין בין/amot/ ההתבזבזות היא כל כך חשובה וניצרכת? לא מספיק ללימוד תורה ולקיום
מצוות ללא ההתבזבזות?

ושלישית שאלת: "מדוע לא מספיק ללימוד תורה ולקיום מצוות ללא
ומושג על ידי התבזבזות". ואמן לויל שפירנו את שאלתך לגורמים יתכן וחקל זה היה
נבעל בשאלות הפתיחה, והבנה שהיא 'מעלה
עלוניה', או שיש 'צורך גדול' בהתבזבזות היה
מעלים את השלב האחרון של השאלה.

אך נרצה לעצמנו להרחב גם שאלת זו בפני עצמה,
ובשתי כיוונים:

האם יש הבדל בין לימוד תורה וקיים מצוות ללא
התבזבזות, בין לימוד תורה וקיים מצוות שנובע
ומושג על ידי התבזבזות. בדיקה זו תזכיר אותנו
להעמיק מעט בנפשנו, האם על ידי התבזבזות
צומח הבדל כלשהו בכונה ובתכלית שאחנו
מכוננים את מגמתנו? האם העשיה מתוך חיפוש הגדרתו
לידי ביתוי. עיון בספר ההלים מתוך חיפוש הגדרתו
העצמית של דוד המלך עליו השלום, גם הוא מסוגל
לפתח שער להכרה מהי מוצאות היהודי השלם.
ואז נוכל לבדוק ולבחון אם המועלות העליונות הנ"ל
קשירות לתבזבזות.

๖๖

ניתן להרחב את השאלה בכיוון נוסף. האם אכן
יש מציאות של "לימוד תורה וקיים מצוות" ללא
התבזבזות, או אולי ישן מצוות כלשהן שלא זמן
קבוע ומשמעותי לתבזבזות בהכרח נותר על
קיומו? לשם כך כדאי כזכור לעבור על מוני המצוות
וללקט את המצוות מדאוריתא שקשורות לנושא,
ושקיים לאו התבזבזות לוקה בחסר.

๖๗

בקשר זה ארצה לעצמי לשתחז בהרוגשה אישית
שתוכל להוסיף חומר למחשבה.

נתקלתי בסוגיה במסכת פסחים העוסקת באיסור
"אל תאכלו מןנו ונ בשל מboseל במים", וישנו נידון
אודות טיפת שומן שנטפה על החרס וחזרה ונבלעה
בקרבן הפסח, האם יש בזה איסור של בישול הקרבן
על ידי דבר אחר שאינו צלי אש.

במציאות מהסוג שנכלל בנקודה האחרונה שהעלינו,
פעמים רבות אנחנו נתונים להסתפק בעובדה
שקיים איזושהי בחינה של המצויה, גם אם
במוצהר אנחנו מבינים שקיים השלם כולל הרבה
יותר, ושלא ספק כמה וכמה טיפות נטו ויצאו
מכלולה אותה מצואה...

אם נשא להשות את מצאות העובודה הפנימיות
למציאות החיצונית, נוכל בקהלות לראות איך היומה
קיים מצאות אלו ללא השקעה אמיתית, ללא נתינת
זמן, מה ולכבודה לכישלון. נשים בכך עד כמה
מצחיקה (או עצובה) המחשבה שאפשר "לימוד
תורה ולקיום מצוות" בלי התבזבזות.

הנקודה הראשונה שעוררת עלייה היא: "מדוע
התבזבזות כל כך חשובה?". בלשון רבינו
"התבזבזות היא מעלה עליונה וגולה מן הכל",
מובא שכאן יש לה משמעות עצמית עליונה, אף
מבלי שהתחלנו לדון בהשלכותיה.

וזו נקודה שאכן טעונה בירור, מהי המעלה
המדוברת? האם יש הבדל בין היהודי שחי בתודעת
התבזבזות, לבין היהודי שאינו מכיר ואינו מוחבר
למציאות זו? יתכן שהשבי על כדי נזדקק לביקש
במקרא ובראשונים מהי המעלה העליונה שלו
אמור יהודי לדידי הלגין, כיצד היא מושגת וכייד הא בא
ליידי ביתוי. עיון בספר ההלים מתוך חיפוש הגדרתו
העצמית של דוד המלך עליו השלום, גם הוא מסוגל
לפתח שער להכרה מהי מוצאות היהודי השלם.
ואז נוכל לבדוק ולבחון אם המועלות העליונות הנ"ל
קשירות לתבזבזות.

๖๘

הנקודה השנייה ששאלת היא "מדוע התבזבזות
כל כך ניצרכת?". ואכן מלבד המעלה העצמית שבה,
רבינו מדגש עד כמה היא ניצרכת: "והיא דרך ועזה
טובה מאוד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה
כללית, שכולל הכל".

ושוב יש כאן כר Rohr ללימוד ומיחקר, מדוע בכלל יש
צורך ב"עצות ודרכיהם" להתקרב אליו יתברך? מדוע
אי אפשר פשוט לחזור בטוב ולהיות מי מושלם?
מדוע לא כל מי שלמד תורה בתמידה כמה שעות
מושצא עצמו כדי ומוטוקן? ואם אין, עד כמה שישנם
קשהים ומיניות המריהקים אותנו מהשלימות, עליינו
להבין כיצד דוקא עצת התבזבזות היא המגלמת
בקרבה את הפטון הכללי, ורק היא בהכרח טוביל
لتיקון השלם, להסרת כל המפריעים, ולקנית כל
המדרגות.

๖๙

פוי לדבר לפניו ייברך כלל, אף-על-פי-כן זה בוצעו טוב
מזה, דהיינו הקבוצה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך והוא
ומשיטוקן דבר אף שאינו יכול, זה בוצעו גם כן טוב מזה.

וגם יכולות לו שיתה ותחלת מבה בעצמו ועל זה בוצעו
ציעק ויתפכן לפניו יתברך, שתריך כלל עד שאינו יכול
אפילו לדבר ויבקש מאותו ייברך ופרק'ו בזמנים ותמנונים שיחמאל
עליו יונצח פיו, שייכל לפוך שיקתו לפניו יתברך.
ז"ע שפהקה ובפהקה צדיקים גודלים ופרק'ם ספור, שלא באו
למරג'ם רק על-ידי הבנה זו והפרש'ל ב'ב' בעצמו דל
מעלת בנהנה וזה העלה לעמלה ולעלה והוא דבר השהה לכל
בנפש מקטן ועד גדול כי כלם יכולים לנגן הבנה זו וועל-ידי-יה
בצואו למעלתה גודלה.

תשובה אחד מחשיבות התלמידי חכמים שליט"א:
אכן, כפי שאמר רבינו "התבזבזות היא מעלה
עלונה וגולה מן הכל. והיא דרך ועזה טובה מאוד
להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית,
שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת
השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעובדו
יתברך - על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך.
וממשיכי בין מעצמו גודל מעלה הנאה זו, העלה
למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן
עד גדול, כי ככל יכולם למלת הנאה זו, ועל ידי
זה יבואו למלת גולה. אשר שיאחז בזה" (מתוך
ליקוטי מוהרן תניניא סי' כ"ה, עיין שם).

אם הנם הלשון שכתבת בשם רבינו, שבלי התבזבזות
אי אפשר להיות איש כשר, אינה מדוקת (עיין
בליקוטי מוהרן" תניניא סי' ק"ד במה שכתב 'אמות').
וככלל, רבינו זהירות מדייבור על דרך השיללה,
כਮבוואר בתורה קע"א, ותפקינו אינו לחפש מי לא
זכה להיות איש כשר, רק איך אנחנו נזכה כן להיות,
בעזרת השם...

๖๖

הנה, ספרים רבים מאוד נכתבו בעניין התבזבזות
באור תורתו של רבינו הקדוש, חלום קליקוט'
מדבריו ודבריו מוהרן" בגון ספר 'השתפכוות הנפש',
וחלום כהרחה בהבנת שורשי הדברים וענפיהם,
או הנגשותם וקירובם לבנו.

בשורות הספורות שלפניו לא נוכל לצאת ידי
חויה ולהשיב על שאלתך, لكن חשבתי שבמקרים
לענות ננסה לפרק את שאלתך לגורמים, כך שואלי
תתקבל תועלת מהרחבת השאלה שהציגת: "מדוע
התבזבזות היא כל כך חשובה וניצרכת, ולא מספיק
לימוד תורה ולקיום מצוות ללא התבזבזות".

๖๗

אוֹרוֹ שְׁעָן
בְּשֻׁמְלָא פִּשְׁפַּשׁ הַבְּשָׁ

התבזבזות היא מעלה גולה עליונה מפצל, והכנינו לגביע
לו על כל פג'ים שעא או יומר להtbodyזד בז' איזה חדר או
בשידה ולפיטש שיחתו בין לבין קונו בקען ואמתלאו דבדרי
מן ורוצוי ופיזים לבקס ולהתמן מלפנ' יתברך, שיקרבו אליו
לעובדו בamat.

ויזה מוד לזרעיל עצמו להתميد בז' בז' יומם בז' שעא
מייחת עפ"ל וצער כל היום יקינה בשמחתה. ובבנה זו היא
גולה במעלה מוד אוד ורא בז' ועזה טובה אוד להתקרב
אליו יתברך כי זאת היא עצה כללית שפצל כל פל כל
מעלת בנהנה וזה העלה לעמלה ולעלה והוא דבר השהה לכל
בנפש מקטן ועד גדול כי כלם יכולים לנגן הבנה זו וועל-ידי-יה
בצואו למעלתה גודלה.

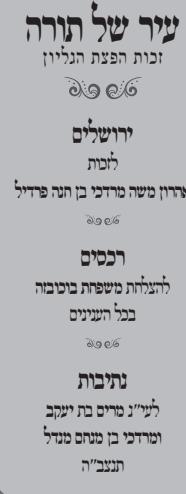
שרה חיננו וקיימנו והגינו לזמן רוחה

קרוב ביזור לציון הק', מקום שמור, סעודות י"ט בשפע וברמה גבוהה בכשרות המהודרת של היעדה החרדית' ועוד שלל מעילות.

הפעילים מוסרים שעקב שהזמן קצר והמלאה מרובה מבקשים מכל בני היישוב המתעדים בעזרכו ית' לנסוע לאומן על ר"ה שיזדרזו להבטיח את מקומם במתחם הנפלא יחד עם כל בני היישוב התקד',

ההרשמה בעיצומה! התקשרו עכשיו 0534145799

ראש כל שנה בשנה צווה להתקבץ על ציונו הקדוש אומנה... שומרים זאת תלמידיו מדי שנה בתארות לפניו, שוכרים על זה מנויות עצומות, כי הוא תיקונים המיוחד לפני ידוע תלומות.

**קו מוקד ברסלב
02-9993148**

ניתן תרומות דרך 'נדירים פלוס'
ע"ש עמותת 'אדור העולם' תחת קטגוריה
'נכפה' או בקו בני עלייה שלוחה'

טלפון: 05331.16547 | דואיל: tt0799400036@gmail.com | מרכז מסלב ז'ק'ל, קונטראס של הקדוש רבנו נחמן מסלב ז'ק'ל, קונטראס של

את הבשורה המשמחת כל לב. וברוך ד' שהגינו עד עולם, כשבוע"ה ישמש המקום כאכסניה של תורה לעשרות מאות האברכים ובוחרים שנענו לקריאתו של רבייה"ק להתקבץ אצלו על ראש השנה, באהבת חבירים בתהרו מנות והעתלות, בנוסף יתקיימו סעודות החג והשבת באויריה מיוחדת בהשתתפות עשרות משפיעים ודרשנים שיישאו מדברותם בראש הסעודות ובמהלך הימים בכלל, בנוסף לכלל המעלוות להן יזכו הנמצאים במתחם השקיעו הפעילים כוחות גדולים בחלק הגוף, כשזכינו לעלה מדרך הטבע למצוא מקום

ישמה לב מבקשי ד'. בחסדי הבורא علينا אנשי בשורה אנו הימים, ואחר הרבה רצונות תפילות, קשיים ומניעות, נפתחה ההרשמה למתחם הנכסף 'בני היישוב' באומן ראש השנה.

זה כבר תקופה ארוכה שהפעילים המסורים عملים רבים, למען המתחם המיחודה בעקבות הדרישת ההורכת וגבורת מקרוב בני היישוב הצעירים לנוצע מדי שנה לאומן על רשותם, השנה דבר שהולך וגודל מדי שנה בשנה, ובעקבות כך התעוררו הפעילים המסורים לקוףז לתוך עובי הקורה והקיעו הרבה כוחות וعمل להביא למען ככלبشر היום

המה מעמידים

מפיקים ומיפוי כתבים
של רבותינו זצוקל'יה ויבדלחת"א

ר' משה מרדכי הלוי שלזינגר
זצ"ל

‘משיבת נפש’ בודד שחציל דורות שלם.

ספר אחד מני רבבות על מולדת הספר הק' ‘משיבת נפש’

רנוון הנadol ר' משה מרדכי שלזינגר זצ"ל

רב ביהנ"ס ירחי כליה' ומחבר סדרת הספרים 'משמר הולוי'
כפי שהמללה על כתוב בעיתון יד נאמן' עבר תקופה תשנ"א, אשר מילטו של רבינו
ריש רבי אלחנן בונדי זצ"ל

1

התחזקות אינני זכר שמו, אולי 'משיבת נפש', אולי שם אחר, והתחלה לקרואו...

ואני קורא וקורא- וללא את הגני מרגיש נעימות ומתקיות נפלאה. כל כך טוב לי, קרובתי אלוקים לי טובי! נמצא אני במקום תורה ותפילה! הלא בזה בלבד כבר מואשור אני! נמצא אני באرومונו של מלך! קשה לי למדוד? אדרבה! "לפום צערא אגרא" הקב"ה נמצא איתי כדכתיב "יאת דכה ושפל רוח" ויפה אחת בצער ממאה שלא בצער וכוי' יוכי' יוכי'

ותוך כדי קוראה הנסי מודידי את כובעי ומעילי העליון, פותח את המוזדות, ומסדר הכלולchorה בארון... החהלה סופית: איני נושא מכאנן! איני נשאר אלא במקומות תורה!!!

וכן נשאר רבינו אלחנן במקום תורה, וכך נשאר להיות בין תורה בכל משך ימי הארכיים ויגדל בתורה ויראה ואהבת ה' וכוי' וכוי'

כך היה ורבו אלחנן בונהדי זצ"ל מס' ג' נער צער לימים הימי, בן להורים שעשירים גודלים אשר שלחוני ללימוד בישיבה, ולא ראיית סימן ברכתה בלימודי הילמודים היו קשים עלי' כבroz, תפיסתי התנהלה בככבוד רבה, נערים ובנים יותר צעריריים ממני הצליחו מאוד בלמידה, לעומתיהם הימי כחגב, ומומיליא לא הרגשתי מתייקות לא בלמידה ולא בתפילה, ומצב רווי היה ענום עד אשר החלטי כי אין כאן מוקומי ואליך ואשובה לבית הורי ואשתלב בעסקיהם הנגידים.

באנסנ'יטי ארזה את כל חפצי. המזוזות היו מונכות וכיון שהיא עוד פרק זמן עד צאת הרכבת נשכבות קצת לנוח במטה אשר בחדרי.

עשתוונותי היו מובלבלים מפאת הנסיעה הקרובה, קמתי מהmittה וחיפשתי משחו לקרו. והנה בלי משים נחה ידי על חוברת אחת, קונטרס אחד של הקדוש רבנו נחמן מסלב ז'ק'ל, קונטרס של